

Cuprins

1993	5
1994	215
1995	415
1996	550
<i>Indice de nume</i>	663

Luni, 10 mai 1993

Ore, apoi deschiderea colocviului româno-francez la Academie. Trec pe la *Românul*, unde Dan [Frunțelată] îmi spune că [Ion] Petcu [patronul] a ajuns complet la cheremul nevestei lui unguroaice!? Anticipasem chestia asta încă de când s-a căsătorit cu ea. Din păcate, am avut dreptate.

Ajung la prânz și intru într-o cascadă de întâlniri cu atașajii militari, din SUA [Frank Boyd Jr.] – să îi mulțumesc pentru vizita în SUA și să discutăm despre Cioflină –, Garmisch [?], japonez – interesat să afle opinia mea despre Rusia, Iugoslavia și civilii din Armata Română –, precum și englez – care mă cheamă în Anglia fie la sfârșitul lui iunie, fie la mijlocul lui iulie, atrăgându-mi atenția asupra cuvintelor frumoase rostite de rege la adresa Armatei Române în „mesajul către țară” de 10 Mai.

După aceea, trec pe la francezi, la *party*-ul pentru colocviu, și vin apoi acasă. Sebi [Sebastian Ungureanu] îmi spune că [Niculae] Sp[iroiu] era foarte supărat dimineață, fără să știe de ce. Francezii îmi spun că se simte o schimbare masivă de atitudine față de România pe plan internațional.

Seara târziu, mă sună [Ioan] Mihuț să-mi spună că are semnal că vor urma schimbări majore și vor cădea capete importante. De asta să fi fost supărat [Niculae] Sp[iroiu]? Om vide!

Mărți, 11 mai 1993

Dimineața iau micul-dejun cu Ion [Ioan Talpeș], cu care discut informațiile confidențiale din SUA (cu Adi [Adrian Năstase] și Petre [Roman]), vizita lui (care, cu voia americanilor, a dezamorsat o campanie de atacuri plănuită cu ocazia vizitei domnului [Ion] I[liescu] acolo, pe problema spionajului românesc în SUA) și revista *Românul*, cu planul lor de a publica „războiul meu publicistic” de la Tokio.

Vin la m[inister], citesc materialele informative, stau de vorbă cu câțiva oameni și intru la ministru, care vrea neapărat să mă asociez măsurilor – unele neplăcute – de reorganizare, care stau să fie transpuse în practică (cât timp am stat acolo, a vorbit pe „scurtul militar” cu gen[eralul] [Gheorghe] Florică, pe care l-a lăsat să se descurce singur...).

Nu după mult timp, mă cheamă din nou, căci venise [Sergiu] Celac, care voia să ne facă o informare despre ultima reuniune a „Cercului” (grup internațional informal, compus majoritar din „foști șefi de servicii de informații” – inclusiv G[eorge] P[op] și Carl –, condus de Julian Amery). Pe scurt, ideile ar fi:

1. intrarea noastră în NATO să se facă pe „ușa din dos” (rușii obiectează), respectiv pe calea participării la acțiuni (și pregătire) de *peace-keeping*;

2. România trebuie să împiedice penetrarea rusească în fosta Iugoslavie;

3. *military intelligence* (parte pe care a discutat-o anterior cu [Niculae] Sp[iroiu]);

4. cu noua conducere franceză și cu actuala criză economică din Germania, Franța va rebascula – în curând – în tabăra anglo-saxonă, fiind posibil chiar să revină în NATO, ceea ce va tranșa definitiv viitorul U[niunii] E[uropiei] O[ccidentale], care, din „concurrentul” NATO, va deveni apendicele său european (acesta era, deci, semnalul dat de ambasadorul [Renaud] Vignal ieri, la Academie);

5. Vestul nu are o rețetă unică pentru tranziția din Est: practic, el încearcă în fiecare țară altceva. La noi nu a făcut-o încă, dar a luat decizia să o facă de acum încolo, în sensul că va sprijini cu 260 de milioane ECU¹ întărirea sistemului bancar,

¹ European Currency Unit (ECU) era unitatea monetară folosită înainte de euro. A fost introdusă în 1979 și înlocuită de euro înainte de 1999.

ca motor al tranziției! Asta înseamnă, pe plan extern, un loc de elită pentru România (să fi contribuit la asta și plata datoriei noastre externe din deceniul trecut?), iar pe plan intern, pariul pe Mugur [Isărescu] și grupul nostru, lucru menționat expres de [Sergiu] Celac!?

La un moment dat, vine și gen[eralul] V[asile] I[[onel], care se așază și el la masă. [Sergiu] Celac arată valoarea deosebită a cărții lui Nagel – pe care mi-a trimis-o și mie – despre echipa lui [William „Bill”] Clinton.

După aceea, trece pe la mine [Bogdan Niculescu-] Duvăz, care mă sondează politic. La fel vrea și [Doru Viorel] Ursu, iar [Dan] Pascariu (cu care [Sergiu] Celac a discutat deja la Londra și acum la București) vrea și el să luăm masa împreună, să mai discutăm... politică. Duvăz îmi spune de mișcările lui Adi [Adrian Năstase]: mai întâi, împiedicarea parlamentarilor „dezertori” de a se alătura altor grupuri parlamentare, iar azi, scrisoarea adresată conducerii F[rontului] D[emocrat] al] S[alvării] N[aționale] pentru a scăpa de „nonvalori”. Încercarea lui de „curățire” a platformei de pe care va candida Petre [Roman] e străvezie. Se pare că domnul [Ion] I[liescu] e și el interesat de o nouă majoritate parlamentară. I-am spus că, dacă vor să intre în ea, cei de la F[rontul] S[alvării] N[aționale] necompromiși să rezolve problema Petre Roman și să se distanțeze de U[niunea] D[emocrată] M[aghiară] din] R[omânia] și P[artidul] N[ațional] Ț[ărănesc] C[reștin] D[emocrat]. Îmi spune cum își aduce aminte de avertismentul meu că, deși au câștigat convenția, au pierdut alegerile!

Colaborez bine cu ambasadorul [Constantin] Ene, căruia îi trimit scrisoarea atașatului de la Londra și cu care pun la punct problema spitalului din Somalia, rezolvată deja favorabil (vom da noi avansul necesar, urmând să îl recuperăm ulterior).

Londra (omologul meu, [Archibald] Hamilton) dorește să merg acolo și mai devreme (15–21 iunie), iar eu cer să-mi includă în program o întâlnire cu Julian Amery (urmare a discuțiilor cu [Sergiu] Celac).

Miercuri, 12 mai 1993

Seara anterioară m-am culcat foarte târziu, iar dimineața asta eram... mofluz. Încep cu orele, apoi merg la m[inister], unde mă sunase Adi [Adrian Năstase], căci nu vorbiserăm demult!? Îmi arată cât de informat e el de primirea mea în I[nstitutul] R[omân de] S[tudii] I[nternaționale] (despre care îmi spune că va fi locul unei colaborări fructuoase dintre noi doi – tentativă individualizată de „cumpărare”). Lică [Vasile Secăreș] îmi relatează că și la el s-a interesat de ceva, iar Mugur [Isărescu] îmi confirmă că și pe el l-a sunat. E clar că realizează două lucruri: unu, cota noastră externă este în creștere, doi, că nu poate face nimic în „noul” partid pe care îl moșește fără expertiza noastră. Cred însă că noi am greși dacă ne-am băga în „jugul” politic, indiferent de culoarea lui...

Întâlnirea cu americanii, în care ni se spune pe șleau că țara noastră ocupă în prezent un loc geopolitic foarte important pentru americani. Vorbesc foarte scurt.

După aceea, întâlnire cu generalii trecuți în retragere. După un început stingher de ambele părți, la o cupă de șampanie, limbile se mai dezleagă și atmosfera se mai încălzește.

Revin, mai discut cu parlamentarul [Ovidiu] Petrescu, secretarul Comisiei de Apărare, care pleacă la un seminar NATO, citesc materialul lui Vladi[mir Pasti], iar la 16.00 sunt la Mugur [Isărescu] (unde vine și Lică [Vasile Secăreș]), căruia îi comunic informația lui [Sergiu] Celac cu băncile. Îmi spune că „se leagă”, având oferta de sprijin financiar extern, însă exclusiv pentru sectorul bancar! Îmi mai spune că mesajul

american la Bruxelles a fost foarte bun în plan politic și atrăgător de atenție – mai aveți o șansă, nu o ratați! – pe plan economic. Îmi relatează că Piața Comună și-a declarat tot sprijinul pentru noi, *provided* (cu condiția ca) să îl primim și de la alții, și că F[ondul] M[onetar] I[nternațional] a început discuția cu Fl[orin] Georgescu (care nu ar fi „percutat” însă) cu dorința de a continua să colaboreze cu noi. Mugur e înnebunit de cât de „prelucrat” e domnul [Ion] I[liescu] împotriva lui.

Seara, aeroport, hotel, m[inister] (pentru discuții) și Cercul Militar (cină festivă), în onoarea ministrului spaniol al apărării [Julián García Vargas], care, după o tăcere nepolitică, iată, vine în persoană aici și ne propune (după ce și-o fi luat OK-ul de la NATO, sau o fi văzut cum „bate vântul”)... consultări permanente pe problemele Mediteranei, fiind de acord cu contacte la nivelul șefilor de stat-major (pe care [Niculae] Sp[iroiu] le scoate din mânecă). Sunt pur și simplu copleșiți de ospitalitatea noastră... sângele (latin) apă nu se face!

Joi, 13 mai 1993

Zi plină de încărcătură politică. Dimineață, citit și rezolvat hârtii. La prânz, masă cu [Mihail-Ulpiu Popa-] Cherecheanu [Ulpiu], care îmi spune că gen[eralul] Jimi [Gheorghe] Carp ar fi dat ordinul de retragere a trupelor/T[ransportoarelor] A[mfibii] B[lindate] în cazărmi, după sinuciderea lui [Vasile] Milea. El ar fi și cel care a intervenit – singurul – la 13 iunie 1990, deși, în ziua respectivă, fusese trimis special afară din București!? Acum e pus pe liber la Interne. Îmi confirmă scenariul războiului civil care trebuia să ni se aplice nouă în timpul Revoluției.

După-masă, trebuie să semnez un contraordin de anulare a altui ordin dat de mine. [Ion] Safta îmi spune că mă „intersectasem” cu omul lui [Dumitru] Cf [Cioflină]. Oricum, o resimt

ca pe o chestie de reflecție. A doua o constituie lunga discuție dintre Cioflină, [Niculae] Sp[iroiu] și [Dumitru] Harabagiu cu privire la ceremonialul care trebuie să mi se acorde mâine la Craiova (vizita la Liceul Militar de Aviație). Până la urmă, se modifică – în minus – regulamentul existent! Secretariatul îmi e atașat și se simte vexat. Dar, când văd cine a luat hotărârea, e clar că e mai bine să trec cu vederea incidentul.

Plecăm apoi la domnul [Ion] I[liescu], unde intrăm un pic mai înainte, să-l punem la curent pentru întâlnirea cu ministrul spaniol. Discutăm despre Iugoslavia circa o oră, depășind timpul planificat. Aflu de la Traian (Chebeleu) că, după consultări cu americanii (care au primit textul scris), britanicii și francezii, noi am avansat ideea unei conferințe de pace pentru Iugoslavia, care, pe lângă părțile implicate, să-i reunească și pe vecini, care să se angajeze că nu vor atenta la granițele fostei Iugoslavii. Președintele pleacă mâine în Slovenia, Croația și la Belgrad, pentru a-i determina să pună în aplicare Planul [Cyrus] Vance-[David] Owen. Americanii (ulterior, aflu de la [Christopher] Ingham) și englezii sugerează să facem public planul, pentru a menține presiunea asupra sârbilor. La întoarcere, ar trebui să le spunem aliaților ce am realizat. După primire, mergem la p[rim-m[inistru]], unde se discută despre stupiditatea lui [Gheorghe] Florică – cei doi discută despre... TVA!?

Cum mai rămâne ceva timp, ne plimbăm cu [Niculae] Sp[iroiu]. Ni se alătură Petre [Roman], care, când află de gen[eralul] [Ștefan] Gușă, ne spune că Mioara a fost operată de cancer la piele!

Seara, la recepția dată de ambasadorul spaniol, discut cu [Christopher] Ingham și cu belgianul, arătând că [Adrian] Năstase nu poate reforma F[rontul] D[emocrat al] S[alvării] N[aționale] (ideea îi aparține lui [Ovidiu] Șincai) fără noi,

iar noi nu îl sprijinim automat pe Năstase și nici nu suntem convinși de utilitatea implicării directe în viața politică și a renunțării la independență și echidistanță politică.

Spaniolii, probabil după ce au văzut cum au mers lucrurile la Președinție, îmi propun să conduc partea română din comisia mixtă militară, pe care intenționează să o creeze în scurt timp cu noi!

Plec la Mugur [Isărescu], unde sunt adunați Lică [Vasile Secăreș], Vladi[mir Pasti] și Dan [Mircea Popescu]. Discutăm proiectul lui Vladi și gravităm în jurul intrării sau nu în politică. Mugur ne „varsă” apă rece în cap (după liberalizare – care intră în vigoare odată cu semnarea noului acord cu F[ondul] M[onetar] I[nternațional] – cursul dolarului va ajunge la 1 200 de lei, moment în care el propune o stabilizare). În aceste condiții, stabilim să-l scoatem pe Dan din Guvern (va solicita, drept condiție indispensabilă, un pact social-politic), precum și introducerea lui Vladi în Parlament.

[Ernő] Rudas (ambasadorul ungar) cu atașatul militar mă invită la masă, suedezul îmi dă data expunerii, iar principala negociator occidental în privința embargoului îmi solicită brusc o convorbire pe 17 mai. Vorbesc și cu Larry [Watts], care îmi sugerează subiectul „minoritățile în armată”, la care americanii vor sări în sus de bucurie (îl pasez lui [Dumitru] Cf [Cioflină], pentru discuțiile de la Washington). Mă tatonază legat de Camelia și îmi comunică date despre Coastal [Petroleum], ceea ce-mi arată că și-a făcut serios „lecțiile”.

Vineri, 14 mai 1993

Plecăm la Craiova, pentru aniversarea celor 15 ani de la înființarea Liceului de Aviație „Tudor Vladimirescu”. Întârziem 20 de minute. La intrarea în oraș ne așteaptă gen[eralul] Ilie Marin, comandantul Armatei 3, cu generalul [Ionel] Giorgi,

comandantul Diviziei Mecanizate. Improvizez câteva cuvinte, după simulacrul de ceremonial militar, inaugurez muzeul și dezvelesc statuia lui Tudor, luăm o cafea, apoi mergem la sediul Armatei 3, unde, după o mică discuție în biroul comandantului, mergem să ne întâlnim cu comandamentul propriu-zis. Vorbesc simplu, de la suflet și se pare că efectul este bun (a doua zi, face și [Niculae] Sp[iroiu] exact la fel, la chimiști). Mergem apoi la masă, unde vine și Tudor Gheorghe, iar un grup de aviatori mă abordează cu problema lor socială – casele. Colonelul Niculescu, de la cabinetul meu, și-o notează.

La 16.00, plecăm spre Pitești, unde ne așteaptă gen[eralul] [Ilie] Dragomir, comandantul garnizoanei. Mergem la cămin să ne instalăm, apoi vizităm cele două școli (tancuri și auto, pe care a absolvit-o și gen[eralul] [Niculae] Sp[iroiu]) și încheiem cu cina la școală, la Dragomir.

Sâmbătă, 15 mai 1993

Trece să mă ia [Niculae] Sp[iroiu]. Discutăm mult despre gen[eralul] [Ștefan] Gușă. Și el e preocupat de teoria iradierii lui posibile de către ruși, pe care nu i-a lăsat să intre în țară în timpul Revoluției!? Oricum, metastazele au izbucnit simultan în oasele spatelui, fără o sursă aparentă. [Niculae] Sp[iroiu] vrea să-i trimită mai întâi dosarul în străinătate, apoi, chiar și pe el, dacă va fi cazul.

Mergem la Câmpulung, la chimiști (70 de ani), unde, după ce ascultăm *speech*-urile, luăm o mică gustare și plecăm la poligonul lor. Acolo, după vizitarea expoziției, luăm masa și, la 15.30, plecăm spre casă. Directorul Institutului de Cercetări Chimice al Armatei îmi spune de recentele „dezvăluiri” ale lui [Ion Mihai] Pacepa – că nu era vorba de un program nuclear; [Nicolae] Ceaușescu ar fi urmărit, până la punctul de unde nu se mai putea (bani și tehnologie), fabricarea... bombeii cu neutroni!?

Luni, 17 mai 1993

Dimineață, ore, apoi la m[inister], unde rezolv hârtii (inclusiv 22 de posturi de la Ansamblul „Doina” transferate la garnizoanele din secuime) și vorbesc cu oameni.

[Simion] Boncu îmi spune că un flamand belgian, funcționar ONU, venit aici la un simpozion al I[nstitutului] R[omân de] S[tudii] I[nternaționale], ne-a amenințat să ne... federalizăm după modelul belgian – că ei de asta au venit – că, dacă nu o facem până la toamnă, vom avea soarta Iugoslaviei!? Când îi spun lui [Constantin] Ene, o dă cotită (firesc, institutul este creația lui Adi [Adrian Năstase]!).

La rândul lui, Mugar [Isărescu] îmi spune că, după câte se pare, la originea neînțelegerilor noastre cu Fondul [Monetar Internațional] pare că s-ar afla... Germania. L-am sfătuit să îi spună și lui Ion [Ioan Talpeș].

Atașatul militar englez vrea să meargă să vadă Armata 4, să vadă ce ar putea face ei pentru aceasta.

Sebi [Sebastian Ungureanu] îmi spune că am fost tot timpul urmăriți, ca să vadă dacă mă implic sau nu în aplicația lor militară!? Îi informez și pe gen[eralul] [Dumitru] Cf [Cioflină] și [Decebal] Ilină în legătură cu deplasarea. Știau tot, cu excepția discuției solicitate de aviatori.

La terminarea programului, întâlnire cu Goosman, negociatorul ONU pentru pierderile suferite în urma embargoului, la cererea lui și la recomandarea lui Dan Nelson.

Marti, 18 mai 1993

Ziua întâlnirilor. Încep cu Mazga (fost la Șt[efan] Ghe[orghiu], care vrea să fie făcut... conferențiar!?), apoi cu cei doi francezi aduși de Marin Buhoară (M[inisterul] A[facierilor] E[xterne]) – pe care îi întreb despre poziția Franței față de distrugerea sistemului de la Versailles și alianța cu nemții –,

apoi cu [Pavel] Suian (care are o firmă de... laseri), Mihnea Constantinescu (care vrea un sfat referitor la ce ar trebui să facă de acum încolo) și Gigi [Gheorghe] Plugaru (care îmi spune că [Theodor] Rădulescu – de la Cultură – mănâncă hârtii!). Mai vine unul care vrea o Dacia...

Rezolv cu mașina Oltcit de la Craiova, cu gen[eralul] [Ionel] Giorgi. Măine o ia Sebi [Sebastian Ungureanu].

Scriu la comunicare, iar la 16.15 sunt la Haiducului, unde [Niculae] Sp[iroiu] îl primește frumos pe Sugiura [Yoshiki], ambasadorul japonez, venit în vizită de prezentare.

Seara, la suedezi la masă.

Miercuri, 19 mai 1993

Zi fructuoasă, cu rezultate. Încep cu orele, dimineața. Când termin, vine [Francisc] Tobă și-mi spune că a fost inclus în grupul creat de Adi [Adrian Năstase] pentru pregătirea materialelor reorientării F[rontului] D[emocrat al] S[alvării] N[ăționale], propusă în scrisoarea lui. Îi atrag atenția să urmărească atitudinea lui Adi, care s-ar putea să facă totul prin prisma candidaturii lui la președinție. Îmi promite că o va face.

Merg apoi la suedezi, pentru expunerea pe Balcani, care merge foarte bine. Când termin, fug la aeroport, să-l conducem pe [Niculae] Sp[iroiu], care pleacă în Italia. La 13 sunt la TV, pentru interviul cu Emanoil Valeriu. Îl văd imediat după aceea și sunt mulțumit. Oricum, îmi trimit ulterior o casetă, ca s-o pot prezenta – așa cum e frumos – lui [Dumitru] Cf [Cioflină] și [Niculae] Sp[iroiu] înainte de difuzare. Când revin în m[inister], sunt pur și simplu sfârșit. În plus, mâine, când trebuia să merg la Covacevici, trebuie să merg la slovaci, așa că cina cu Covacevici o mut în seara asta.

Vin pe la mine Simi[on] [Boncu], [Vasile] Balate, gen[eralul] [Cornel] Oțelea și gen[eralul] [Ion] Safta. La 18.00, vine Sebi

[Sebastian Ungureanu] cu mașina de la Craiova. O vedem și venim acasă, să mă pregătesc pentru cină.

Cina a decurs foarte bine, ca o revedere între prieteni. Covacevici îmi spune, încă o dată, ce mult au fost – și sunt – apreciate judecățile mele referitoare la conflict și cât de mult i-au ajutat. Mă rog, flatariseală, cu un dram de adevăr... Îmi mărturisește afilierea lui adevărată (de parcă era și greu de ghicit) și contactele foarte bune pe care le are cu Ion [Ioan Talpeș]. Îmi spune despre evaluarea RAND-ului, sub conducerea lui [Francisc] Fukuyama, care sugerează că un război limitat în Balcani ar scoate economia americană din criză!?! Mă roagă să obțin aprobările noastre de a funcționa drept canal de comunicații între ei și anglo-saxoni. Va trebui, desigur, ca pentru asta să obțin aprobarea domnului [Ion] I[liescu]. O să-l informez și pe fostul meu vecin (?).

Joi, 20 mai 1993

Zi frumoasă și importantă. Mi-o încep lucrând la comunicarea pentru Garmisch-[Partenkirchen]. Reușesc, până plec, să termin cam jumătate din ea. La 14.00 sunt la m[inister], unde îl primesc pe [Nicolae] Ulieru, de la S[erviciul] R[omân de] I[nformații], în legătură cu filmul canadian de care e interesat și pentru care a venit să obțină sprijinul Armatei. Încep apoi audiențele. Printre ei, și reprezentanta lui Barta, care caută să obțină semnătura mea pentru invitația adresată lui [Manfred] Wörner, după ce ministrul refuzase. N-a ținut, eu invocând rațiuni de protocol și i-am îndemnat să-i solicite în schimb un mesaj. Au plecat efectiv cu coada între picioare, căci au procedat incorect. Rezolv și unele hârtii, îmi mai relatează și col[onelul] [Vasile] Balate ceva cu diplomele foștilor absolvenți de la... „Fane Babanul [Ștefan Gheorghiu]”!?